

ΤΟ ΔΑΦΝΙ Ο ΜΙΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ

Αθήναι 22: Ολως ἑκτακτος ἦτο ἡ συρροὴ ἐκλεκτοῦ κόσμου εἰς τὴν μεγάλην αἵθουσαν τῆς Εταιρίας. Παρῆσαν ἐκτὸς τῶν Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου μετὰ μεγάλης φιλοτιμίας συντρεχόντων τὸ ἔργον τῆς Εταιρίας ἀγωνιζομένης νὰ φανῇ ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ξένας σχολὰς καὶ ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὁ ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας, καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν καθολιτῶν. Μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν ἔτι διεκρίνοντο ὁ κ. Σκουλούδης, ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁ κ. Ζαρίφης, ὁ κ. Ρωμᾶνος καὶ ἄλλοι. Ἡ αἵθουσα ὡς καὶ τὸ συνεχόμενον δωμάτιον ἦσαν πλήρη κυρίων καὶ κυριῶν, προσδιδόντων εἰς τὸ ὅλον ὄψιν σπουδαίαν ἅμα καὶ κομψήν.

Εἰς τὴν ἑκτακτον συρροὴν συνετέλει καὶ τὸ θέμα τῆς διαλέξεως. Επρόκειτο περὶ τοῦ Δαφνίου, τοῦ Μιστρᾶ καὶ τοῦ Γερακίου τόπων σημειούντων σελίδας Μεσσαιονικῆς ιστορίας.

Ὁ λόγιος κ. Αδ. Αδαμαντίου, ἐφάνη ἄξιος καὶ τοῦ δυσκόλου θέματος καὶ τῶν προσδοκιῶν τῶν ἀκροατῶν του. Αφοῦ ἔκαμε βραχεῖαν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης, ἐτόνισε ὅτι ἐν Ελλάδι ἔχομεν τὸ μὲν Δαφνὶ καὶ τὸν Οσιον Λουκᾶν θαυμαστὰ ἔργα τῆς δευτέρας ἀκμῆς τῆς τέχνης, τὸν δὲ Μιστρᾶν καὶ τὸ Γεράκι μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν των περισπουδάστους τόπους ὅπου διδασκόμεθα περὶ μιᾶς τελευταίας ἐργασίας τοῦ μεσαιωνικοῦ γένους.

Διὰ σειρᾶς εἰκόνων κατέδειξεν ὁ κ. Αδαμαντίου τὸν τρόπον τῆς στερεώσεως τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ ναοῦ τοῦ Δαφνίου· ἔπειτα μετέφερε τοὺς ἀκροατάς του εἰς τὴν ἡρειπωμένην πόλιν τοῦ Μιστρᾶ μετὰ τὰς οἰκίας, τὸ κάστρον, τὰς ἐκκλησίας του καὶ τὰ παλάτια του.

Τὸ κάστρον τοῦ Μιστρᾶ ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Βιλλεαρδουίνου τῷ 1249. Ἀλλ' ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα τέχνης εἶνε ἔργα Ελλήνων τεχνιτῶν καὶ πρὸς χρῆσιν Ελλήνων καὶ οὐχὶ Φράγκων ἔγιναν. Διὰ τοῦτο μικρὰ ἢ ἐλαχίστη εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῆς Εσπερίας, τῆς γοτθικῆς π. χ. τῶν Φράγκων τέχνης, ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ Μιστρᾶ. Δύναται τις λοιπὸν λαμπρῶς νὰ σπουδάσῃ τὴν μεσαιωνικὴν ἐλληνικὴν τέχνην ὡς πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν εἰς τὸν Μιστρᾶν.

Ἀλλ' αἱ περίλαμπροι ἐκκλησίαι τοῦ Μιστρᾶ θὰ ἐκινδύνευσον νὰ γίνουιν σωρὸς λίθων ἂν μὴ ἡ Αρχ. Εταιρία προέβαινε διὰ τοῦ κ.

Αδαμαντίου εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ ὅπου ἦτο ἀνάγκη εἰς τὴν ἀναστήλωσιν. Οὕτως ἀνεστηλώθη λαμπρῶς ὁ κατὰ τὸ ἥμισυ ἡρειπωμένος κάλλιστος ναὸς τῶν Αγ. Θεοδώρων. Ἡ ἀναστήλωσις ἐστηρίχθη ἐπὶ προηγηθείσης εὐσυνειδήτου μελέτης τῶν σωζομένων, κατεβλήθη δὲ φροντίς, ὥστε αἱ νέαι προσθῆκαι νὰ διακρίνωνται σαφῶς ἐκ τῶν παλαιῶν χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριθείας. Τοῦτο δὲ εἶναι ἐν γένει σύστημα, καθ' ὃ ἐργάζεται ἀπανταχοῦ ἡ Αρχ. Εταιρία. Ἐκτὸς τῶν Αγ. Θεοδώρων καὶ ἄλλαι μικρότεραι ἐξετελέσθησαν ὑποστηρίξεις μνημείων.

Ἐκτὸς τοῦ Μιστρᾶ ὡς μία ὅλως ἄγνωστος πρότερον μεσαιωνικὴ πόλις ππρουσιάζεται τὸ Γεράκι. Ἐνταῦθα ἔχομεν μεγαλητέραν τὴν ἐπίδρασιν τῶν Φράγκων. Καὶ ἐδῶ ὑπάρχουσιν ἐκκλησίαι καὶ μνημεῖα χρήζοντα συντηρήσεως καὶ φροντίδος. Ὁ δὲ κ. Αδαμαντίου συντελέσας ἤδη ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὸ νὰ γνωσθῇ ἢ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος σκοτεινὴ αὕτη μεσαιωνικὴ γωνία μέλλει καὶ εἰς τὸ Γεράκι, ὅπως καὶ εἰς τὸν Μιστρᾶν προσεχῶς νὰ ἐργασθῇ.

Κ
ατ

τῶ
στ

Ι

οίκου
γού
του
μέν
ρούμενα καὶ παρὰ ἄλλων Ἀγ-
Δι' εἰδικῆς συμβάσεως τὰ ἐ-
Ἀγγλικῶν Ἀσφαλιστικῶν
Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰς τὴν ἐξο-
τῆς Ἑταιρίας ἀπε-τησιν.

827

γος ἀφ' οὗτου ἤλυσατε εἰς.

— Δηλαδή ;

— Εὐνοῶ ὅτι θὰ ἐμαζεύσατε τὰ λόγια
δρόμου. Διαμαρτύρομαι ὅμως καὶ βεβαιῶ
δὲν εἶνε τίποτε ἀκριβές.

— Παρακαλῶ, κυρία, νὰ μὴ μὲ παραξηγ-
τε. Εγὼ εἶχα καθῆκον νὰ συλλέξω ὅσα λέγα
Καὶ τὸ ἔκαμν ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἔπετα
καὶ θὰ τὰ πιστεύσω...

— Ο Ούμπερτὲν ἦτο μεγάλης, πολὺ μ-
λης καρδιᾶς ἄνθρωπος. Επλόττισε τὸν
καὶ ἐβελτίωσε τὴν θέσιν τῶν ἐργατῶν.

— Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι αὐτό. Εμαθα
ὅτι πολλάκις συνέδησαν διχογνωμίαι σοῦ
μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν του. Επλη-
ρήθην μάλιστα καὶ γεγονότα περιέχοντα
αυχνητικὰς ἐνδείξεις.

— Οταν ἀναμιγνύεται καὶ ἡ πολιτικὴ

— Βεβαίως, ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς δι'
πρέπει νὰ ἐξονυχίσωμεν ὅλα τὰ ζητήμα-
Πρέπει νὰ μοῦ δώσητε σεῖς σαφεστέρας
ροφορίας διότι οὕτω μόνον θὰ ὀδηγηθῶ εἰς
σκότος τοῦ ἐγκλήματος τούτου.

Ἡ Σαβίνη ἐφάνη πρὸς στιγμὴν δισταζού-
Αλλὰ τέλος εἶπε :

— Αὐτὸ ποῦ μοῦ ζητεῖτε, κύριε, εἶνε
λὺ λεπτὸν, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοιά μ-
ἡμπορεῖ νὰ παρεξηγηθῇ, ἐνῶ δὲν θέλω νὰ
ρω κανένα ἄνθρωπον εἰς τὸν λαιμόν μου.

— Ἀληθεύει, κυρία, αὐτὸ ποῦ μοῦ εἶπε
δεσποινίς ὅτι χθὲς ὁ Κάρολος Οὐάπερτὲν
κοκομεταχειρίσθη ἓνα ἵπποκόμον ;...

καὶ οὐδὲν φράγκα
ῆς ἰδρύσεως τῆς ἑταιρίας 110 ἑκατ-
ρὸς οἰκοδομὰς, ἐπιπλα, ἐμπορεύματα, ἐργασ-
εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους τὰ αὐτὰ πλεονεκτήμα-
ράλεια.

τη, ἐπὶ πληρωμῇ ἀσφαλίσεων τεσσάρων ἐτῶν.

Πράκτορες.

αππαδάκη

τόφα

ογιαννάκη

Καρλοδασίους ἀδελφοὶ Αποστόλο

Χίω ὁ κ. Σ. Καρνέρη

Μερσίνη ὁ κ. Κ. Κεσσίσογλους.

ΡΙΑ

Σ ΖΩΗΣ

ΣΑΒΟΪ'Α—ΣΑΝΟΪ'

Ιταλικὴ Ἀσφάλ.θαλασσίων κινδ

EN TOYPINΩ

ς ἀπευθυντέον εἰς τὸν Γενικὸν πράκτορα καὶ πλη-

ῆς Προκυμαίας πλησίον τοῦ τελωνείου

ΤΑΣΙΑ ΙΣΗΓΟΝΕ